

Bayer Zsolt: Újbeszél, újdemokrác

2024 december 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A hülye románok keresztbe tettek az amerikai terveknek.

TikTok. Az volt. Meg az oroszok. A TikTok amúgy kínai. Értik már? Persze, hogy értik. De azért részletezem kissé. Ez itt, amir?l most beszélünk, Románia. Már hosszú-hosszú évtizedekkel ezel?tt azt mondta egy svájci diplomata,

hogy románnak lenni foglalkozás, ebb?l afféle szállóige lett, k?korszaki mém, miegyéb.

Szóval ez most itt Románia. Az újbeszél és újdemokrác hazája. De ez csak a látszat. A valóság pedig ott lapul a látszat mögött, és elégedetten vigyorog. És bütykös, koszos körm? ujjaival olyasféle alakokat rángat dróton, mint például Parászka Boróka, marosvásárhelyi „újságíró”, meg még mindenféle erdélyi „magyar” értelmiségi (ugyan már…), akik most megmagyarázzák, a román államhoz hasonlóan, miszerint igen, a TikTok meg az oroszok.

Az oroszok teleírták a 85 százalékban tinédzserek által használt TikTokot mindenféle leplezett politikai üzenetekkel, és ezért gy?zött az elnökválasztás els? fordulójában a széls?séges meg veszélyes, meg Európa-ellenes, meg leginkább EU-ellenes és még annál is inkább háborúellenes csúnya bácsi.

A román alkotmánybíróság els? lépésként helybenhagyta a választás eredményét. A román alkotmánybíróság ezt követ?en, három nap múlva megsemmisítette a választás eredményét meg az egész választást. Most majd mindent elölr?l kell kezdeni, és az a legfontosabb, hogy a gy?ztest ki kell zárni az új választásból. Mert az oroszok beavatkoztak. A TikTokon.

Jegyezzük meg egy életre: a demokrácia sokkal fontosabb annál, mint hogy a népre bízzuk. Ez az újbeszél és az újdemokrác.

És akkor lássuk a valóságot:

„Választottunk jelölteket, tanácsokat adtunk, pénzeltük a pártjaikat, megterveztük a kampányukat, lefizettünk médiákat, és megfélemlítettük a riválisaikat” – írja Stephen Kinzer, a The New York Times egykori tudósítója, a Brown University kutatója Több mint száz éve hekkelünk meg választásokat cím? cikkében.

Kinzer felidézi, az els? akciók egyike Kubában zajlott 1898-ban, miután amerikai támogatással megbuktatták a spanyolok rendszerét. Amerika megrendezte a választást, szerzett egy jelöltet, és megtiltotta az indulást mások számára. Két évvel kés?bb Amerika elfoglalta Hawaiit, és elintézte, hogy a helyiek ne szavazhassanak.

A hidegháború alatt a választások befolyásolása a CIA egyik f? feladata volt. A szervezet els? akcióinak egyike az volt, hogy biztosították, az általuk támogatott párt nyerjen Olaszországban 1948-ban. Rávették például az Amerikában él? olaszokat, hogy írjanak leveleket a rokonaiknak: elapadhat az amerikai támogatás, ha nem a megfelel? párt nyer. A m?velet sikeres volt.

1953-ban Amerika Dél-Vietnámban is az elnöki székbe juttatta jelöltjét, Ngo Dinh Diemet. A terv szerint az országos választásokat is neki kellett volna nyernie, de amikor világossá vált, hogy nincs esélye, lefújták a választást. Ehelyett a CIA megszervezett egy népszavazást, amin nem lehetett ellene kampányolni, így 98,2 százalék támogatta az uralmát. Az amerikai nagykövet szerint a népszavazás nagy siker volt.

1955-ben a CIA egymillió dollárral támogatta az Amerika-párti jelöltet Indonéziában. Két évvel kés?bb Libanonban is hatalomra segítették jelöltjüket. 1965-ben a Dominikai Köztársaságot rohanta le Amerika, miután olyan jelöltet választottak, akit elfogadhatatlannak tartottak.

A következ?, 1970-es chilei beavatkozás már sokkal súlyosabb volt, amikor nem sikerült megakadályozni, hogy a szocialista Salvador Allende jusson hatalomra. A CIA fegyvereket juttatott olyanoknak, akik agyonl?tték René Schneidert, a hadsereg vezet?jét, mert nem akart katonai puccsot vezényelni. A következ? években folyamatos gazdasági nyomást helyeztek Chilére („sikoltson a gazdaságuk”, mondta Nixon), míg végül tényleg megtörtént a katonai puccs, amit Pinochet tizenhét éves diktatúrája követett. Egy amerikai tisztségvisel? azt mondta, a beavatkozásra a „chilei nép hülyesége miatt volt szükség”.

Nicaraguában az 1984-es elnökválasztáson is volt egy Amerika-barát jelölt, de amikor kiderült, hogy veszíteni fog, inkább kivonták a versenyb?l, mondván, nem elég demokratikus a választási rendszer. 2009-ben Hondurasban buzdította a CIA a katonai puccsot, ami megdöntötte az elnököt, majd támogatták azt a választást, amin nem indulhatott.

2014-ben Ukrajnában hangfelvétel is készült arról, hogy Victoria Nuland, a külügyminisztérium magas rangú tisztségvisel?je és a kijevi nagykövet arról beszélgetnek, ki lenne a legmegfelel?bb jelölt és milyen stratégiát kövessen az ellenzék.

Az idegen befolyás elítélése teljesen jogos. A Washingtont bejáró, elemi erej? oroszellenes düh viszont egyszer?en nem vesz tudomást Amerika történelmér?l.

Fentiek az újbeszél és az újdemokrác leghitelesebb hazai képvisel?jének, a 444-nek a cikkéb?l valók (?ket magukat szintúgy Amerikából pénzelik), a cikk 2017. január 17-én, 6.40-kor jelent meg.

Elég alapos munka, szó se róla, s csak annyit tehetünk hozzá, hogy a választások befolyásolását ugyanez az Egyesült Államok el?szeretettel gyakorolja Magyarországon is, leginkább 2022-ben tett erre er?teljes kísérletet, pénzek és miegyebek, „mikroadományok” és DatAdat, Ficsor Ádám és Bajnai, Action for Democracy és Korányi Dávid, most pedig David Pressman és Polyák Gábor és 444 és Magyar Hang.

Felhívnám a figyelmet továbbá a már idézett 444-es cikkben szerepl? mondatra – erre:

Egy amerikai tisztségvisel? azt mondta, a beavatkozásra a »chilei nép hülyesége miatt volt szükség«.

Ugye megmondtam? A demokrácia sokkal fontosabb annál, mintsem a hülye népre bízzuk. Így és ezért történt és történik most minden Romániában. Mert a hülye nép elb…szta.

És hamar megcsörrentek a megfelel? telefonok a megfelel? helyeken, és a megfelel? helyekr?l a megfelel? telefonokon felhívták aztán a romániai megfelel? helyeket és megfelel? telefonokat. Például a román alkotmánybíróságot. Három nappal azután, hogy hülyeségeket beszélt és hülye ítéleteket hozott a választás els? fordulójának helyben hagyásával.

Az Egyesült Államok a legtöbb támaszpontot, katonát és fegyvert éppen Romániába telepítette és állomásoztatja az utóbbi években. Hát csak nem gondolja bárki, hogy mindezt csak úgy hagyja veszend?be menni? Hogy is fogalmazott annak idején Victoria Nuland? (Ezt a fentebb idézett 444-es cikk természetesen nem idézi…) Szóval a mi kis Victoriánk azt mondta:

Ötmilliárd dollárt fektettünk ebbe a forradalomba, csak nem gondolja bárki, hogy ezt a pénzt veszni hagyjuk?

A forradalom alatt természetesen a majdani puccs értend?, amelynek során eltávolították az oroszbarát vezetést és helyére ültették a farkával zongorázó ripacsot. Mert hát,

már Zbigniew Brzezinski megírta 1997-ben, hogy Amerika nagyhatalmi törekvéseinek útja Ukrajnán keresztül vezet, továbbá Ukrajnát le kell választani Oroszországról, miképpen Oroszországot le kell választani Európáról, mert ez Amerika érdeke.

És láss csodát! Hát nem ez zajlik éppen, szóról szóra most, a szemünk el?tt? De igen, pontosan ez zajlik!

És akkor jönnek a hülye románok, és beszavaznak az els? fordulóban egy nímandot, aki még a végén keresztbe tenne a remek terveknek. Na nem! Nosza, állítsuk csak fel az újbeszél narratívát, TikTokról meg orosz beavatkozásról, a gy?ztest zárjuk ki, a támogatóit tartóztassuk le, háborodjunk fel a kiosztott pénzeken (pénzt csak mi oszthatunk, és csak annak, akinek mi akarunk, lásd még Korányi Dávid meg az összes többi), szóval, építsük fel az újbeszél hazugságcunamit, tegyük gyorsan az újbeszélünk járszalagjára a parászkaborókákat meg szilylacikákat, és büszkén jelentsük ki: ez az újdemokrác.

Továbbá: „A háború: béke”. Valamint: „Négy láb rossz, két láb jó”. És a többi.

Jaj! Majdnem elfelejtettem!

Amikor annak idején a Twitter letiltotta Donald Trumpot, az maga volt a demokrácia csúcsa. Pontosabban az újdemokrác csúcsa. Ha a TikTok támogat egy nem megfelel? jelöltet, az maga az antidemokrácia, pontosabban az antiújdemokrác.

Hát, nagyjából ennyit akartam elmesélni. Hogy tudjuk. És el ne felejtsük. És soha ne bizonytalanodjunk el, hanem legyünk büszkék, amiért ezekhez nekünk semmi közünk.

Bayer Zsolt

www.magyarnemzet.hu

Ajánló